

ירושתי אצלך! לימוד לקבלת תורה.

מעשה בר' ינאי שהיה מהלך בדרך וראה אדם אהד שהיה משפיע ביותר.

אמר לו: ישגיס, רבי, להתקבל אצלנו?

אמר לו: הן. הכניסו לביתו, האכילו והשקהו.

בדקו במקרא ולא מצאו, במשנה ולא מצאו, באגדה ולא מצאו, בתלמוד ולא מצאו.

אמר לו: טל וברך.

אמר לו: יברך ינאי בביתו. אמר לו ר' ינאי: יכול אתה לומר מה שאני אמר לך?

אמר לו: הן.

אמר לו: אמר: אכל פלב פתו של ינאי.

עמד האורח ותפסו לר' ינאי ואמר לו: ירשתי אצלך ואתה מונעה ממני?!

אמר לו: מהי ירשתי אצלי?

אמר לו: פעם אחת עברתי לפני בית ספר ושמעתי קול תינוקות שאומרים: "תורה צונו לנו משה מורשה קהלת יעקב" (דברים לג, ד) – "מורשה קהלת ינאי" לא נאמר פאן, אלא "קהלת יעקב". אמר לו: למה זכית לאכל על שלחני?

אמר לו: מימי לא שמעתי דבר רע והתזרתי לבעליו, ולא ראיתי שנים מריבים זה עם זה ולא עשיתי שלום ביניהם.

אמר לו ר' ינאי: כל כך דרך ארץ אצלך וקראתה פלב?

- איש עשיר. רבי ינאי מכניס אורחים ובטוח שהוא מלא בתורה.
- אך זהו אדם ריק מתורה. הפער הוא עצום. לבוש יפה, כלים נאים אך ריקם מתוכן. אכל כלב פיתו של ינאי. יש כאן זעקה- מה אתה שווה בלי התורה. כיצד אתה יכול לחיות בלי התורה. יש מקום ללמד זכות על רבי ינאי. זוהי זעקה כואבת. הייתכן חיים ללא משמעות? חיים ללא תורה? האם אדם הוא כלב שצריך לדאוג רק לקיומו החומרי?
- ירושתי בידך- מה הטענה? קודם כל התורה שאתה לומד שייכת גם לי. כך שמעתי. זו הייתה מין אמירה שפייסה אותו. הוא שמע אותה מבחוץ, מהתינוקות. מורשה. זה ירושה לכולם. התורה שאתה לומד – היא גם שלי. אם אני למדתי איתך- אז זה גם שלי. ואם למדת לבד- אז גם לך אין מה לשמוח.
- יש כאלו שלא זכו ללמוד תורה- מה היחס אליהם בשבועות חג מתן תורה. התורה היא ירושה. וירושה אתה מקבל. לפעמים מישהו אחד צריך לעבד את זה בשביל אחרים. אבל זו ירושה.
- האדם הזה יש לו מעלה. מכח התורה הזו שהיא ירושה הוא הלך והעצים מאוד את החסד. תורת חסד על לשונו. הוא מפייס, הוא לא עונה על 'עלבון'. הוא 'מתפוצץ' בכיוון אחר. ובהפוך על הפוך מלמד את רבי ינאי עד כמה הוא זקוק לו.
- רבי ינאי לומד ומתחרט. זהו אדם מלא. וגם הוא מיישם את התורה.
- קבלת תורה היא בשם כל ישראל. התורה היא ירושה לנו. ושייכת לכולם. גם למי שלא למד. אני לומד בשבילי. ואז זה נותן לו כח והתורה שלו מתפוצצת בדרך אחרת.